

UZASADNIENIE

Powódka A. P. wniosła przeciwko pozwanej (...) spółce akcyjnej w S. o zapłatę 2504 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

- 924 zł od dnia 26 stycznia 2018 r. do dnia zapłaty;
- 1132 zł od dnia 11 listopada 2017 r. do dnia zapłaty;
- 448 zł od dnia 11 marca 2017 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, tytułem pełnego odszkodowania za najem pojazdów zastępczych.

Nakazem zapłaty z dnia 2 października 2019 r. sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zakwestionował przyjęte przez powódkę stawki najmu, jako zawyżone wobec złożonych poszkodowanym ofert najmu, kwestionując również okresy najmów, które w ocenie pozwanego uległy znacznemu wydłużeniu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 17 grudnia 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do J. M., pojazd marki H. (...) (klasa B) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną (...) spółką akcyjną w S..

Poszkodowana dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy i oddała pojazd w celu jego naprawy do warsztatu (...) usługi samochodowe R. P. w P..

Pozwana na podany przez poszkodowaną adres mailowy, w dniu 18 grudnia 2017r. przesłała ofertę najmu pojazdu zastępczego, wskazując na dobową stawkę w wysokości 86 zł brutto za pojazd klasy B.

Częściowo bezsporne, a nadto dowód:

- historia naprawy k. 18;
- wiadomość mailowa z 18.12.2017r., płyta CD k. 69
- zdjęcie zgłoszenia szkody, płyta CD, k. 69.

Dnia 18 grudnia 2017 r. poszkodowana zawarła z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) (klasa C), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 120 zł,

Dowód:

- umowa najmu z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 16;
- oświadczenie k. 15;
- akta szkody płyta CD k. 69;

- korespondencja e-mail k. 86-87;
- faktura VAT k. 88;
- zeznania świadka J. M. k. 103-104;
- zeznania świadka R. P. k. 105-106.

Dnia 30 grudnia 2017 r. poszkodowana odebrała naprawiony pojazd, dokonując jednocześnie zwrotu wynajętego od powódki.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 18 grudnia 2017 r. k. 16;
- historia naprawy k. 18.

Dnia 11 stycznia 2018 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1440 zł netto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 18-30 grudnia 2017 r., (12 dni) przy dobowej stawce najmu wynoszącej 120 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 17.

Dnia 12 stycznia 2018 r. poszkodowana zawarła z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyła na rzecz powódki wierzytelność przysługującą jej w stosunku do pozwanej (...) spółki akcyjnej w S..

Dowód:

- umowa cesji z dnia 12 stycznia 2018 r. k. 19;
- zeznania świadka J. M. k. 103-104.

Powódka dokonała zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy, który decyzją z dnia 25 stycznia 2018 r. przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 516 zł brutto, uznając za uzasadniony okres 6 dni najmu, przy dobowej stawce do kwoty 86 zł.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 25 stycznia 2018 r. k. 20;
- oświadczenia o współpracy k. 64-67.

Decyzją z dnia 1 marca 2018 r. pozwany odmówił wypłaty dalszego odszkodowania, podtrzymując swoje doczasowe stanowisko.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 1 marca 2018 r. k. 23-24.

Techniczny czas naprawy pojazdu marki H. (...) nr rej. (...) wynosił 13 dni kalendarzowych.

Dobowa stawka najmu odpowiadająca klasie pojazdu uszkodzonego tj. klasy (...) przy 12 dniowym okresie najmu zawierała się w przedziale 140-205 zł netto, (172,20 zł – 252,15 zł brutto) średnio 165,71 zł netto (203,83 zł brutto).

Dowód:

- opinia biegłego, k. 116-140.

Dnia 25 września 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki C. (...) (klasa H kombivan) nr rej. (...) należący do spółki jawnej (...) i Wspólnicy. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną (...) spółką akcyjną w S..

Poszkodowana dokonała zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy i oddała pojazd w celu jego naprawy do warsztatu.

Bezsporne.

Wiadomością mailową z dnia 27 września 2017r. oraz w przekazanej ocenie technicznej pozwana zawarła informację i ofertę najmu pojazdu zastępczego z wypożyczalni z nią współpracującej.

Pozwana zgłosiła do wypożyczalni pojazdów A. wolę najęcia dla poszkodowanego pojazdu zastępczego, a w odpowiedzi z dnia 29 września 2017r. wypożyczalnia zaoferowała wynajem za kwotę 101,63 zł netto (125 zł brutto), na co pozwana wyraziła zgodę.

Dowód:

- wiadomość mailowa z 27.09.2017r., płyta CD, k. 68
- wiadomość mailowa z 29.09.2017r., płyta CD, k. 68
- ocena techniczna, płyta CD, k. 68.

Dnia 9 października 2017 r. poszkodowana spółka skorzystała z propozycji najmu złożonej przez powódkę i zawarła z nią umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...) (klasa C), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 130 zł netto.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 9 października 2017 r. k. 26;
- oświadczenie k. 25;
- historia naprawy k. 27;
- korespondencja e-mail k. 84-85;
- zeznania świadka J. Z. k. 105;
- zeznania świadka R. P. k. 105-106.

Dnia 26 października 2017 r. poszkodowana zwróciła wynajęty pojazd zastępczy.

Tego samego dnia poszkodowana zawarła z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyła na rzecz powódki wierzytelność przysługującą jej w stosunku do pozwanej (...) spółki akcyjnej w S..

Dowód:

- umowa najmu z dnia 9 października 2017 r. k. 26;
- umowa cesji z dnia 26 października 2017 r. k. 28;

- upoważnienie k. 29;

- odpis KRS k. 30.

Dnia 7 listopada 2017 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 2210 zł netto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres od 9 do 26 października 2017 r., (17 dni) przy dobowej stawce najmu wynoszącej 130 zł netto.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 31.

Powódka dokonała zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy, który decyzją z dnia 10 listopada 2017 r. przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 1078 zł brutto, uznając za uzasadniony okres 14 dni najmu, przy dobowej stawce 77 zł.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 10 listopada 2017 r. k. 32;

- decyzja STU z dnia 8 stycznia 2018 r. k. 33;

- oświadczenia o współpracy k. 64-67.

Decyzją z dnia 1 lutego 2018 r. pozwany odmówił wypłaty dalszego odszkodowania, podtrzymując swoje doczasowe stanowisko.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 1 lutego 2018 r. k. 36-37.

Techniczny czas naprawy pojazdu marki C. (...) nr rej. (...) wynosił 17 dni kalendarzowych.

Dobowa stawka najmu odpowiadająca klasie pojazdu uszkodzonego tj. klasy „H (kombiowany)” przy 17 dniowym okresie najmu zawierała się w przedziale 150-220 zł netto, (184,50 zł – 270,60 zł brutto) średnio 190,71 zł netto (234,58 zł brutto).

Dowód:

- opinia biegłego, k. 116-140.

Dnia 2 lutego 2017 r. doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ należący do K. i B. W., pojazd marki N. (...) (klasa D) nr rej. (...). Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwaną.

Bezsporne.

Tego samego dnia pozwana wiadomością mailową przesłała poszkodowanym ofertę najmu pojazdu zastępczego, przy stawce dobowej 95 zł brutto.

Dowód:

- wiadomość mailowa z 2.02.2017r., płyta CD, k. 70,

- zeznania K. W., k. 104, 107.

Dnia 6 lutego 2017 r. poszkodowani zawarli z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki F. (...), przy dobowej stawce najmu wynoszącej 159 zł netto. Dnia 13 lutego 2017 r. poszkodowani zwrócili wynajęty pojazd zastępczy.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 6 lutego 2017 r. k. 39;
- oświadczenie k. 38;
- zeznania świadka K. W. (2) k. 104.

20 lutego 2017 r. powódka wystawiła na rzecz poszkodowanych fakturę VAT nr (...) na kwotę 1113 zł netto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 6-13 lutego 2017 r., (7 dni) przy dobowej stawce najmu wynoszącej 159 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) k. 40.

Dnia 23 lutego 2017 r. poszkodowani zawarli z powódką umowę cesji wierzytelności, na podstawie której zbyli na rzecz powódki wierzytelność przysługującą im w stosunku do pozwanej (...) spółki akcyjnej w S..

Dowód:

- umowa cesji z dnia 23 lutego 2017 r. k. 41;
- zeznania świadka K. W. (2) k. 104.

Powódka dokonała zgłoszenia wierzytelności ubezpieczycielowi sprawcy, który decyzją z dnia 10 marca 2017 r. przyznał powódce odszkodowanie w kwocie 665 zł brutto, uznając za uzasadniony cały okres najmu (7 dni) przy stawce 95 zł brutto.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 10 marca 2017 r. k. 42;
- oświadczenia o współpracy k. 64-67.

Decyzją z dnia 6 kwietnia 2017 r. pozwany odmówił wypłaty dalszego odszkodowania, podtrzymując swoje doczasowe stanowisko.

Dowód:

- decyzja STU z dnia 6 kwietnia 2017 r. k. 45-46.

Dobowa stawka najmu odpowiadające klasie pojazdu uszkodzonego marki N. (...) tj. klasy (...), przy 7 dniowym okresie najmu zawierała się w przedziale 190-310 zł netto (233,70 zł – 381,30 zł brutto, średnio 245 zł netto (301,35 zł brutto).

Natomiast dobowy stawka w rozliczeniu bezgotówkowym odpowiadająca klasie pojazdu wynajętego F. (...) tj. C, przy 7 dniowym okresie najmu zawierała się w przedziale 165-240 zł netto (202,95 zł – 295,20 zł brutto), średnio 197,14 zł netto (242,49 zł brutto).

Dowód:

- opinia biegłego k. 116-140.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Wyrok wydano w trybie art. 15 z.zs² ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...), innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz.U. 2020.374 ze zm.), uwagi na przeprowadzenie całości postępowania dowodowego opartego o dokumenty i osobowe źródła dowodowe.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowił art. 822 § 1 i 2 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w §1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Odpowiedzialność pozwanego towarzystwa ubezpieczeń wynikała również z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Obowiązkiem odszkodowawczym ubezpieczyciela wobec poszkodowanego są objęte wszelkie postaci szkody wyrządzone tej osobie, a więc zarówno szkody na osobie, jak i szkody na mieniu, co wynika z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy.

W sprawie bezsporna była odpowiedzialność pozwanej za zdarzenia drogowe objęte pozwem, potrzeba najmu pojazdów zastępczych, jak i okres najmu w przypadku szkody na pojeździe N. (...).

Sporne były w pozostałych dwóch przypadkach okresy najmu, jak i uzasadnione stawki najmu oraz uchybie przez poszkodowanych obowiązkowi minimalizacji szkody.

Badając z urzędu legitymację czynną powódki uznano, że wynikała ona z art. 509 §1 k.c., art. 510 k.c. jak i umów cesji.

Zgodnie z art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Jednakowoż istnieje też obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.), co określa się ogólnie obowiązkiem minimalizacji szkody. Nie ma w tym zakresie więc racji powód, którego twierdzenia można sprowadzić do żądania akceptacji każdej stawki najmu. Kwestia ta była przedmiotem wielu wypowiedzi judykatury, a podsumowaniem orzecznictwa w tym zakresie jest uchwała Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 - wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

Oczywiście poszkodowani nie mają obowiązku poszukiwania oferty najtańszej i najkorzystniejszej. Uznając, że sam fakt poszkodowania i konieczność aktywności poszkodowanego w zakresie likwidacji szkody jest sam w sobie na tyle obciążający i absorbujący, pierwszeństwo przyznać należy zapewnieniu poszkodowanemu komfortu, a nawet poczucia bezpieczeństwa i profesjonalnego wsparcia. Dodatkowo pojazd zastępczy powinien odpowiadać potrzebom realizowanym przez poszkodowanego przez pojazd który został uszkodzony. Nie jest więc tak że zawsze najtańsza oferta będzie najkorzystniejsza. Zauważalna stała się tendencja organizowania przez ubezpieczycieli najmu pojazdu zastępczego. Sąd na podstawie podobnych spraw dostrzega, że zdarzają się sytuacje że propozycja najmu jest tak zawalowana, że niedostrzegalna w natłoku informacji, bywa jej iluzoryczność, a eksponowany koszt najmu nie

zawiera w sobie wszystkich istotnych dla poszkodowanego elementów lub wiąże się z różnymi niedogodnościami, tyle że nie ma podstaw z góry zakładania takiej sytuacji. Zauważyć też należy fakt, że to ubezpieczyciel sprawcy finansuje najem pojazdu zastępczego i musi mieć zagwarantowany wpływ na ten najem. W przeciwnym wypadku doszłoby do sytuacji, gdzie firmy zajmujące się wynajmem pojazdów zastępczych i które zapewniają poszkodowanego o bezpłatności ich usług, same dyktują jaka stawka jest dla nich odpowiednia.

Zdaniem sądu w każdym z trzech przypadków powstania szkody, pozwana zdołała wykazać, że złożyła poszkodowanym skuteczne oferty najmu.

Co do pierwszej szkody gdzie poszkodowaną była J. M., z analizy akt szkody wynikało, że poszkodowana w zgłoszeniu szkody wskazała adres mailowy, na który następnie pozwana przesała ofertę najmu. Wskazano, że stawka najmu przy tej klasie pojazdu może wynosić 86 zł brutto. Podkreślona została nieodpłatność tej usługi, podano dane kontaktowe dla skorzystania z oferty. Tym samym były to wszystkie niezbędne dla poszkodowanej dane – oferta na tym etapie była wystarczająco konkretna. Skorzystanie z oferty lub chociażby jej weryfikacja nie nastęczały żadnych kłopotów. Poszkodowana w ogóle nie skorzystała jednak z tej możliwości, a powódka nie wykazała w żaden sposób, aby zaistniała jakakolwiek uzasadniona przyczyna dla której poszkodowana nie przyjęła propozycji. Również sama poszkodowana w toku zeznań nie wskazała na taką okoliczność. Oferta pozwanej była na tyle konkretna, zawierająca niezbędne informacje i indywidualna, że nie było również uzasadnione odwoływanie się do regulaminów i treści umów łączących pozwaną z wypożyczalnią. Pierwszeństwo trzeba dać warunkom konkretnej oferty, a ta była dla poszkodowanej korzystana. Nie miało przy tym znaczenia czy stawka oferowana przez pozwanego była rynkowa. Zdaniem sądu teoretycznie możliwe byłoby również niemalże „bezkosztowe” oferowanie pojazdu zastępczego przez pozwanego, np. gdyby posiadała własną flotę pojazdów i chciała użyć własny pojazd poszkodowanej. Wówczas poszkodowana w związku z obowiązkiem współdziałania i minimalizacji szkody, również powinien taką ofertę przyjąć, w braku uzasadnionych przeciwwskazań. Tym samym uznano, że istotnie poszkodowana uchybiła w tym zakresie obowiązkowi minimalizacji szkody. Mając jednocześnie na uwadze opinię biegłego, nie kwestionowaną zresztą przez strony, w której biegły wskazał, że uzasadniony czas naprawy tego pojazdu winien wynosić 13 dni, twierdzenie powódki co do okresu najmu uznano za w pełni uzasadnione. Tym samym więc pozwana słusznie za 6 dni mogła wypłacić odszkodowanie w stawce 86 zł, lecz skoro nie uznała pozostałego okresu najmu, to z pewnością nie umożliwiłaby poszkodowanej najmu pojazdu ze współpracującej wypożyczalni w takim okresie, a więc i za niższą stawkę. Dlatego też za pozostały okres 6 dni zasądzono stawkę 120 zł, co łącznie dało kwotę 720 zł. Również bowiem na podstawie dowodu z opinii biegłego uznano, że nie była ona w żaden sposób zawyżona w stosunku do stawek rynkowych.

Co do drugiej szkody gdzie poszkodowaną była spółka jawna, podobnie uznano, że pozwana zarówno w treści wiadomości mailowej z dnia 27 września 2017r., jak i w ocenie technicznej zaferowała poszkodowanej najem pojazdu zastępczego z wypożyczalni z nią współpracującej. Również w tej sytuacji oferta miała tożsame cechy co opisane powyżej, tym samym wcześniejsze rozważania pozostają aktualne także w tym przypadku. Powódka ponownie nie wykazała w żaden sposób przyczyn, dla których poszkodowana nie skorzystała z takiej oferty wybierając ofertę droższą. Nie ujawniła się jakakolwiek okoliczność, która pozwoliłaby przyjąć, że oferta pozwanej była mniej korzystana dla poszkodowanej, a skoro tak, to w ramach obowiązku zapobiegania szkodzi, poszkodowana winna była wybrać ofertę tańszą.

Jednakże dalsza analiza akt szkody doprowadziła do ustalenia, że w przypadku przyjęcia takiej oferty przez poszkodowaną stawka w rzeczywistości wynosiłaby 101,63 zł netto (125 zł brutto), a nie 77 zł netto. Taka bowiem stawka została zaakceptowana przez pozwaną w korespondencji mailowej z A.. Tym samym więc uznano, że pozwana mogła zasadnie przyznać odszkodowanie w wysokości 1422,82 zł (14 x 101,63zł), a skoro z tego tytułu wypłaciła do tej pory 1078 zł do dopłaty pozostało 344,82 zł.

Podobnie jak w przypadku wcześniejszej szkody mając na uwadze opinię biegłego, gdzie wskazał on, że uzasadniony czas naprawy tego pojazdu winien wynosić 17 dni, twierdzenie powódki co do okresu najmu uznano za w pełni uzasadnione. Skoro zaś pozwana nie uznała pozostałego okresu najmu, to z pewnością nie umożliwiłaby poszkodowanej najmu pojazdu za stawkę 101,63 zł netto, w takim okresie – 17 dni. Dlatego też za pozostałe 3 dni

zasądzono stawkę 130 zł netto, co dało kwotę 390zł. Również bowiem w tym względzie biegły stwierdził, że nie była ona w żaden sposób zawyżona w stosunku do stawek rynkowych. Łącznie więc z tytułu drugiej z dochodzonych szkód zasądzono na rzecz powódki łącznie 734,82 zł (390+344,82).

W zakresie trzeciego zdarzenia na szkodę K. i B. W., powództwo oddalono w całości. Pozwana bowiem wykazała w pełni złożenie oferty najmu, co zresztą wynikało nie tylko z akt szkody i zawartej tam wiadomości mailowej, lecz również z zeznań poszkodowanego, który przyznał, że otrzymał taką ofertę. W analogiczny sposób jak wyżej oceniono również jej treść i skuteczność, a w należy ponownie podkreślić, że zawierał zapewnienie o pokryciu przez pozwaną wszelkich kosztów, dane kontaktowe oraz stawki najmu. Również jednak i w tym przypadku nie ujawniły się jakiegokolwiek przyczyny uzasadniające nieskorzystanie z oferty. Raz jeszcze trzeba więc przypomnieć, że o ile poszkodowany nie musi wybierać ofert najtańszych, czy niekorzystnych dla siebie, o tyle jednak ciąży na nim ustawowy obowiązek współdziała z ubezpieczycielem i niepowiększania szkody. W sytuacji więc dwóch równoważnych, porównywalnych jakościowo ofert poszkodowany ma obowiązek wybrać ofertę korzystniejszą ekonomicznie. Tak zaś nie stało się w niniejszej sprawie, gdyż poszkodowany wybrał ofertę powódki, która zawierała wyższą stawkę najmu, niż oferta pozwanej. Skoro okres najmu nie był sporny uznano, że pozwana wypłacając odszkodowanie za całe 7 dni przy stawce jaką uiściłaby w przypadku przyjęcia oferty przez poszkodowanego, w całości pokryła szkodę.

Odsetki przyznano na podstawie art. 817 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c., ponieważ powódka wygrała sprawę w 44 %, a pozwany utrzymał się z obroną w 56 %. Na koszty poniesione przez powódkę składają się: opłata od pozwu 200 złotych, od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 900 złotych oraz wydatek na wynagrodzenie biegłego i stawiennictwo świadków w kwocie 770,16 złotych, łącznie 1887,16 zł z czego 44 % daje kwotę 830,35 zł. Koszty poniesione przez stronę pozwaną to koszt wynagrodzenia biegłego i stawiennictwa świadka w kwocie 770,16 złotych, z czego 56 % daje w kwotę 431,28 złotych. Dokonując wzajemnej kompensaty orzeczono jak w pkt III wyroku.

W pkt IV zwrócono stronom nadpłacone koszty sądowe w kwocie po 29,84 zł na podstawie art. 84 ust. 2 u.k.s.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)